

Stijn Lanting, Rik Habets, Lieke Koopmans, Evi Blomberg en Romée Warners (vlnr) komen alvast een kijkje nemen bij hun fonkelnieuwe schoolgebouw. FOTO DVHN

‘Zijn wij echt de eersten die hier les krijgen?’

PIETER BROESDER

VEENDAM De vierhonderd brugpieters die vandaag op de Winkler Prins in Veendam beginnen, zijn de eersten die les krijgen in een splinternieuw gebouw dat deel uitmaakt van het Leer- en Sportpark (LSP).

En daarmee starten ze wel heel letterlijk op een nieuwe school.

De campus aan de Langeleegte in Veendam krijgt snel vorm. De eerste lessen in het Brugklasgebouw, waar alle leerlingen uit klas 1 les krijgen, zijn vandaag. Na de herfstvakantie wordt het zogenoemde Kader-, basisgebouw in gebruik genomen. Beide gebouwen zouden eigenlijk na de zomervakantie opgeleverd worden.

Door de bouwcrisis hebben de werkzaamheden vertraging opgelopen.

Om de laatste puntjes op de i te krijgen, wordt er ook dit weekeinde stevig doorgewerkt. De meeste lokalen zijn al ingericht. Zoals het muzieklokaal met twee geluidsdichte studio's. Elders is het nog een komen en gaan van medewerkers. „Dat kan daar heen. Die dozen kunnen nog even wachten en hier zijn we klaar”, klinkt het binnen. Buiten werken stratenmakers onverstoord verder en klinken fietsbellen en kinderstemmen.

Sommige eerstejaars nemen vrijdag alvast een kijkje waar ze straks naar school gaan, zoals Stijn Lanting, Rik Habets, Lieke Koopmans, Evi Blomberg en Romée Warners uit

Eexterveen. Ze waren toch al de op de fiets naar Veendam gekomen. Alle nieuwe leerlingen van klas 1 konden vrijdagmorgen op school zelftesten afhalen. Ze kijken hun ogen uit. „Zijn wij echt de eersten die hier les krijgen?”, willen ze weten. Spannend en mooi vinden ze het.

‘Brugklasdirecteur’ Ineke Jager ziet het van een afstandje glimlachend aan. Ze staat in het oude schoolgebouw, pal tegenover de nieuwbouw. Om haar heen een ware uitdragerij aan spullen. Verhuisdozen, tafels, stoelen, kasten; zo’n beetje alles wat tot het schoolinterieur behoort. „We hebben nog een druk weekeinde voor de boeg. Maar geen nood. Maandag starten echt de lessen.”

In het nieuwe schoolpand valt een ding direct op: het licht. „Overall is daglicht”, vertelt Jager die trots ook de muurdecoraties laat zien. „Leerlingen mochten bepalen wat waar moest komen.” In de kantine een muur met een soort streetart, graffiti met een duidelijke link naar sport. „Bij de kluisjes wilden ze groen en bomdecoratie.”

De nieuwe panden zijn met een sluis verbonden met het rode schoolgebouw dat, hoewel het nog maar tien jaar oud is, er wat flets bijstaat. Ook daar wordt aan gewerkt. Het eerste deel van de campus mag dan (bijna) klaar zijn. Uitgebouwd is de school, die nu nog over meerdere locaties in Veendam zit, nog zeker niet. „Het is creatief omgaan met

ruimte”, zegt algemeen schooldirecteur Ferdinand Vinke. De mavo is tijdelijk naar de J. G. Pinksterstraat gegaan. De huidige hoofdlocatie aan de Raadsgildenlaan sluit na de herfstvakantie voor een grondige verbouw.

In 2022 hoopt Winkler Prins de bouwwerkzaamheden achter de rug te hebben en nagenoeg alle leerlingen op een locatie te hebben. Een campus met zeker 1900 leerlingen waar ook sportverenigingen zitten en waar een heus voetbalstadion (die aan de Langeleegte) deel van uitmaakt.

Voor de buurt komt de school nog, zo gauw de regels dat toelaten, met een open inloop. „Dan kunnen buurtbewoners met eigen ogen zien hoe het geworden is.”

Deur nieuwe ‘huiskamer van Winschoten’ vaker open

MARCEL LOODEN

WINSCHOTEN De herinrichting van de Marktpleinkerk in Winschoten is voltooid. Dominee Bert van der Woude liet zaterdag het resultaat van de aanpak zien.

Terwijl even verderop de handelaren op de weekmarkt hun waren verkopen, steekt dominee Bert van der Woude op deze zaterdagochtend in de Marktpleinkerk kaarsjes aan. Het licht van die kaarsjes schijnt op een

interieur dat er heel anders uitziet dan voorheen.

De kerk, zo’n 750 jaar oud en daarmee het oudste gebouw van Winschoten, is in de afgelopen anderhalf jaar namelijk opnieuw ingericht. In die achttien maanden was de kerkdeur op slot. Vandaag staat hij weer wagenwijd open en laat de dominee zien wat er is veranderd.

Dat is een hoop: de stenen vloer is gereinigd en oude stoelen zijn vervangen door nieuwe. Bij de keuken is een balie gemaakt waar kerkgangers

‘Op gelijke hoogte staan met de kerkgangers, dat vind ik prettig’

en bezoekers koffie kunnen krijgen.

Verder de kerk in staat een tafel waarachter de dominee voortaan de diensten van de Protestantse Gemeenten Winschoten, de eigenaar

van de kerk, leidt. „Zo sta ik op gelijke hoogte met de kerkgangers, dat vind ik prettig”, vertelt hij. „Op de kerkdeur toren je erbovenuit, dat heb ik minder graag. Ik stond de afgelopen periode al op de begane grond maar nu heb ik dus een nieuwe plek. Op 4 september hebben we hier weer een dienst, de afgelopen anderhalf jaar gebruikten we de Vennekerk. De kerk blijft overigens staan, hoor.”

Hij loopt nog dieper de kerk in, waar het licht door gebrandschilderde ramen naar binnen valt. Daar is

een stiltehoek gecreëerd. „Hier kunnen mensen even tot rust komen. Kerkgangers en anderen, op dagen waarop de deur openstaat.”

Die deur zal, zo zegt de dominee, vaker openstaan dan voorheen. „Op woensdagen bijvoorbeeld, dan ben ik hier vaak. We noemen onze kerk ook wel de huiskamer van Winschoten, het is immers het oudste pand van de stad. Welnu, in zo’n huiskamer en zeker nu hij er zo mooi uitziet, moeten mensen vaak terecht kunnen.”